

Ruth Chapter 1 רות

1 וַיְהִי בַיּוֹם שִׁפְט הַשֹּׁפְטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה לְגוֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו:

Technically, **הַשֹּׁפְטִים** is a participle. With the article prefixed, it is functioning as substantival adjective, being equivalent to a noun: “the judges”, so congrats if you identified it as a noun! We will study adjectives, including substantival ones, in the next lesson. We won’t study verb participles until Lesson 22.

בְּאֶרֶץ is the word mentioned in the instructions regarding the segholate noun with prepositional prefix and vowel changes. You weren’t expected to identify this one but kudos if you did!

לָחֶם is the regular segholate word, which in this context is part of the town's name, “Beth-lehem”

2 וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו מְחִלּוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרַתִּים מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שָׂדֵי-מוֹאָב וַיְהִי-יּוֹשָׁם:

3 וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֲמִי וַתִּשָּׂאָר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ:

4 וַיֵּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מֵאֲבוֹת נָשִׁם הָאֵחָת עֶרְפָּה וְשֵׁם הַשְּׁנִית רות וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים:

5 וַיָּמוּתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מְחִלּוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׂאָר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִשָּׁה:

6 וַתָּקָם הִיא וְכַלְתֶּיהָ וַתָּשָׁב מִשְׂדֵּי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בְּשִׂדָּה מוֹאָב כִּי-פָקֵד יְהוָה אֶת-עַמּוֹ לְתַת לָהֶם לָחֶם:

7 וַתֵּצֵא מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה-שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כַלְתֶּיהָ עִמָּה וַתֵּלְכָנָה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה:

Ruth Chapter 1 רות

8 וַתֹּאמֶר נַעֲמִי לְשָׁתִי כַלְתִּיהָ לְכֹנָה שֹׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אֹמִי
יַעַשׂ יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם-הַמֵּתִים וְעִמָּדִי:

This word literally means “the dead ones,” referring to Naomi’s late sons.

9 יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמָצְאוֹן מִנוּסָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה וַתֵּשֶׁק לָהֶן
וַתִּשָּׂאנָה קוֹלָן וַתִּבְכִּינָה:

10 וַתֹּאמְרֵנָה-לָּהּ כִּי-אִתָּךְ נָשׁוּב לְעַמֶּךָ:

11 וַתֹּאמֶר נַעֲמִי שֹׁבְנָה בִנְתִי לָמָּה תִּלְכִּנָּה עִמִּי הָעוֹד-לִי בָנִים
בְּמַעֲי וְהָיוּ לָכֶם לְאֻנָּשִׁים:

Literally “to husbands” לְאֻנָּשִׁים

12 שֹׁבְנָה בִנְתִי לָכֵן כִּי זָקַנְתִּי מְהִיּוֹת לְאִישׁ כִּי אֶמְרָתִי יֵשׁ-לִי
תִּקְוָה גַם הָיִיתִי הַלִּילָה לְאִישׁ וְגַם יִלְדָּתִי בָנִים:

This word, מְהִיּוֹת, disguises as a FP noun. It is an infinitive verb with an irregular ending, which is not the FP ending despite appearances. It means “from being/having.” We’ll cover this in Lesson 20.

13 הִלָּהֵן תִּשְׁבְּרֵנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הִלָּהֵן תַּעֲגִנָּה לְבִלְתִּי הֵיּוֹת
לְאִישׁ אֵל בִּנְתִי כִּי-מֵר-לִי מְאֹד מִכֶּם כִּי-יֵצְאָה בִּי יָד-
יְהוָה:

הֵיּוֹת is another infinitive verb with an irregular ending, it means “to be/to have/having”. We’ll cover this in Lesson 20.

14 וַתִּשָּׂנָה קוֹלָן וַתִּבְכִּינָה עוֹד וַתֵּשֶׁק עֲרֹפָהּ לַחֲמוּתָהּ וְרוּת
דָּבָקָה בָּהּ:

15 וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה יְבִמְתִּךְ אֶל-עַמָּה וְאֶל-אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי
אַחֲרַי יְבִמְתִּךְ:

Ruth Chapter 1 רות

16 וַתֹּאמֶר רוּת אֶל־תַּכְּנִיעֵי־בִי לְעִזְבֹּךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרַיִךְ כִּי אֶל־
אִשְׁרַת תִּלְכִּי אֵלַי וּבְאִשְׁרַת תְּלִינִי אֲלֵינָן עַמֶּךָ עַמִּי וְאֱלֹהֶיךָ
אֱלֹהֵי:

17 בְּאִשְׁרַת תָּמוּתִי אָמוּת וְשֵׁם אֶקְבֹּר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה
יִסִּיף כִּי הַמָּוֶת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינָךְ:

18 וַתֹּרֶא כִּי־מִתְאַמָּצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתִּחְזַל לְדַבֵּר
אֵלֶיהָ:

19 וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם עַד־בֹּאנָהּ בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבֹאנָהּ בֵּית
לָחֶם וַתֵּהֱיוּ כָל־הָעִיר עָלֶיהֶן וַתֹּאמְרָנָה הִזְאת נַעֲמִי:

העיר = "the" city

20 וַתֹּאמֶר אֵלֶיהֶן אֶל־תִּקְרָאנָה לִי נַעֲמִי קְרָאנָה לִי מָרָא כִּי־
הֵמָּר שָׂדֵי לִי מָאֵד:

21 אֲנִי מְלֵאָה הִלְכָתִי וְרִיקָם הֵשִׁיבֵנִי יְהוָה לָמָּה תִקְרָאנָה לִי
נַעֲמִי וַיְהִי עָנָה בִּי וְשָׂדֵי הִרַע לִי:

22 וַתָּשָׁב נַעֲמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כָלְתָהּ עִמָּהּ הַנִּשְׁבָּה מִשָּׂדֵי
מוֹאָב וַהֲמָהּ בָּאוּ בֵּית לָחֶם בַּתְּחִלַּת קִצִּיר שְׁעָרִים:

This is another irregular plural like שְׁעָרִים. The lexical form is שַׁעַר.